

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 47071-01-26 רשות שדות התעופה נ' סינריון מערכות בע"מ

מספר בקשה : 1

לפני כבוד השופט ליאור גלברד

המבקשת: רשות שדות התעופה
ע"י ב"כ עוה"ד אביאל פלינט ואביחי אואקנין

נגד

המשיבה: סינריון מערכות בע"מ
ע"י ב"כ עוה"ד אביעד אמיתי ונתנאל לנדס

החלטה (בבקשה לסעדים זמניים)

1. לפניי בקשה למתן סעדים זמניים (להלן גם – "הבקשה") שבגדרה עותרת המבקשת לצו מניעה זמני האוסר על המשיבה להפסיק, לצמצם, להתלות או להימנע, במישרין או בעקיפין, ממתן שירותי תחזוקה ותמיכה למבקשת במערכת "נועם" שהיא מערכת לניהול נוכחות עובדים וחשוב שכר עובדים אצל המבקשת אשר נעשה בה שימוש משנת 2010. כן נתבקש צו עשה זמני המחייב את המשיבה לתקן כל תקלה שתתרחש במערכת.

רקע ועיקרי הבקשה לסעדים זמניים

2. המבקשת, רשות שדות התעופה בישראל, היא תאגיד סטטוטורי והיא מחזיקה ומנהלת את שדה התעופה בן גוריון ושדות תעופה ומתקנים אחרים (להלן גם – "רש"ת"). המשיבה, סינריון מערכות בע"מ, היא חברת תוכנה שפיתחה מערכת לניהול נוכחות ושכר עובדים אצל רש"ת המכונה "נועם" (להלן – "סינריון").

3. לפי הבקשה, בשנת 2010 או סמוך לכך, רש"ת רכשה מערכת תוכנה המכונה "נועם" שאותה פיתחה סינריון. מדובר במערכת ממוחשבת לניהול וחשוב שעות נוכחות בעבודה של עובדים וחשוב שכר. צוין, בין היתר, שהמערכת קולטת כניסות ויציאות של עובדים ומחשבת את השכר המגיע לעובד בהתאם לכללים ארגוניים והסכמים קיבוציים, ובכלל זה בודקת ומחשבת את שעות העבודה הרגילות והשעות הנוספות (תוך הבחנה ביניהן), חופשות, מחלות, היעדרויות ואיחורים, כוונות וכיוצא באלה. לצורך חישוב השכר המערכת מבצעת את ההתאמות הנדרשות לפי ההסכמים הרלוונטיים לעובדים הרלוונטיים.

4. במקביל לרכישת המערכת נכרת בין הצדדים הסכם לתחזוקה ותמיכה בה. ההסכם הוארך מספר פעמים – בכל פעם לתקופה של 5 שנים. ההארכה האחרונה של ההסכם נחתמה ביום 18.9.2022 לתקופה שתחילתה ביום 1.1.2023 וסופה ביום 31.12.2027.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 47071-01-26 רשות שדות התעופה נ' סינריון מערכות בע"מ

5. לטענת רש"ת, בשל חשיבות שירותי התחזוקה והתמיכה, ההסכם הקנה רק למבקשת זכות לבטלו. רש"ת מדגישה, בהקשר זה, כי סינריון היא הגורם היחיד בעל הידע, הכלים והגישה לקוד המקור של המערכת והיא (סינריון) היחידה שיכולה לספק שירותי תחזוקה, תמיכה ופיתוח למערכת.

6. עוד מדגישה רש"ת שהיא מעסיקה כ-4,600 עובדים שיש ביניהם שונות משמעותית, בהתחשב במורכבות הקיימת בנוגע לאופן ההעסקה של העובדים (מסוגים שונים) ברש"ת ואופי השירות שאותו רש"ת מספקת לציבור. לנוכח המורכבות של תנאי העסקת העובדים של עובדי רש"ת והיקף העובדים הגדול לא ניתן לשלם שכר לעובדים ללא נתוני המערכת.

7. לטענת רש"ת תקלה במערכת עשויה לגרום לה לנזקים כבדים ביותר, ובכלל זה להלנת שכר לאלפי עובדים ובאופן שיגרור נקיטה בצעדים ארגוניים של העובדים כלפיה וכפועל יוצא מכך לנזקים לכלל תושבי ישראל הנדרשים למעברי גבול.

8. נטען, בהקשר זה, שלנוכח הנזקים האדירים שעשויים להיגרם לרש"ת כתוצאה מתקלה במערכת, החוזה בין הצדדים כולל התחייבות להתחיל בביצוע תיקון תוך 24 שעות ממועד קבלת הודעה על תקלה וכן התחייבות למענה לפניות טלפוניות בנוגע לתפעול שוטף של המערכת (סעיף 6 להסכם).

9. התביעה והבקשה לסעדים זמניים הוגשה על-ידי רש"ת על רקע הודעה חד צדדית של סינריון שבכוונתה להפסיק את שירותי התמיכה והתחזוקה למערכת תחילה מסוף שנת 2025, כאשר בהמשך הודיעה סינריון שתספק את השירותים עד סוף חודש מרץ 2026. לטענת רש"ת היא הבינה כוונה זו של סינריון להפסיק את שירותי התמיכה במערכת "נועם" רק בחודש מאי 2025.

10. רש"ת מתייחסת בבקשה למכתב ששלחה סינריון אליה מיום 1.9.2024 המופנה ל"לקוח נכבד" בו צוין שהחל מיום 31.12.2025 תפסיק סינריון את התמיכה במערכת "TimeBit", כאשר לפי המכתב ההודעה ניתנת "בין היתר, לאור הודעת חברת מייקרוסופט על הפסקת תמיכה ברכיב VB (Visual Basic), המהווה נדבך משמעותי במערכת ה-"TimeBit". בשנים האחרונות סינריון שוקדת על פיתוח מערכת Sinerion 4G בענן, אשר אינה עושה שימוש ברכיבי VB כלל. המערכת בשימוש אצל מאות לקוחות, והיא זוכה לתשבוחות רבות".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 47071-01-26 רשות שדות התעופה נ' סינריון מערכות בע"מ

11. לטענת רש"ת, היא לא הבינה ממכתב זה שמתייחס למערכת טיים-ביט שבכוונת המשיבה להפסיק לספק שירותי תמיכה ותחזוקה למערכת נועם. נטען, בין היתר, שמערכת טיים-ביט היא מערכת שמותקנת במסופי רש"ת בעוד שמערכת "נועם" אינה מבוססת על VB שנזכר במכתב כסיבה להפסקת התמיכה. עוד נטען שסינריון שלחה את ההודעה לנציגה של מחלקת הנוכחות אצל רש"ת ולא לגורם הרלוונטי שהיא חטיבת התשתיות אשר עמה מצויה המשיבה בקשר חוזי ומולה היא פועלת. עוד נטען כי ברור לחלוטין שהפסקת התמיכה לא נובעת מכך שמייקרוסופט מפסיקה לתמוך ב-VB – תמיכה שמייקרוסופט הפסיקה עוד בשנת 2008 – אלא בשל רצונה של סינריון לשווק מערכת חדשה שאותה היא פיתחה ולהפסיק להשקיע משאבים במערכת הישנה (שנרכשה על-ידי רשויות רבות).

12. רק במהלך מאי 2025 הופתע נציג של חטיבת התקשוב של רש"ת לשמוע בשיחה עם נציג סינריון על כוונתה להפסיק את התמיכה במערכת "נועם". בתגובה לכך, ביום 12.5.2025 דרשה רש"ת שסינריון תעמוד בתנאי ההסכם עמה (נספח 5 לבקשה), אך האחרונה הודיעה במענה לכך במכתב מיום 1.6.2025 (נספח 6 לבקשה) שהמכתב נשלח בשיהוי; כי הפסקת התמיכה היא עקב הגעת המערכת ל-End of Life (EOF) (סוף חייה הטכנולוגיים) שהוא נוהג מקובל וצפוי בעולם הטכנולוגיה; וכי כמחווה של רצון טוב תוכל סינריון להמשיך ולספק תמיכה עד 31.3.2026 באופן המאפשר לרשות פרק זמן ארוך להיערכות למעבר למערכת חלופית.

13. רש"ת חזרה על עמדתה שמדובר בהפרה של ההסכם בין הצדדים, כאשר בהמשך הצדדים קיימו משא ומתן שלא צלח. צוין, בהקשר זה, שביום 12.11.2025 הצדדים קיימו פגישת משא ומתן שבה כל הצעה פרקטית של רש"ת נדחתה על-ידי סינריון על הסף. נטען שלא עניין את סינריון למצוא פתרון אלא רק לאכוף על רש"ת לרכוש מערכת חדשה, ובהמשך לכך ביום 23.12.2025 נשלח מכתב התראה לפני נקיטה בהליכים משפטיים שלאחריו הוגשו התובענה והבקשה לסעדים זמניים.

14. לטענת רש"ת סיכויי התביעה הם טובים ביותר; מאזן הנוחות נוטה אף הוא לטובת הענקת הסעדים הזמניים המבוקשים ויש לדחות את טענת השיהוי של סינריון מנימוקי הבקשה.

עיקרי תשובת סינריון לבקשה לסעדים זמניים

15. בתשובה לבקשה לסעדים זמניים טוענת סינריון שההסכם מיום 23.5.2010 שהוארך בהמשך עד ליום 31.12.2027 הוא הסכם למן שירותי תחזוקה לתוכנת TIMEBIT (כאשר השם "נועם" הוא שם פנימי של מערכת זו אצל המבקשת) וכי אמנם בהסכם מופיעים לצד שירותי תחזוקה שוטפת גם שירותי פיתוח, אך ברור שמדובר בפיתוח תחת המגבלות הטכניות הקיימות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 47071-01-26 רשות שדות התעופה נ' סינריון מערכות בע"מ

16. נטען שמדובר במערכת ותיקה שפותחה בתחילת שנות ה-90; ובשפת תכנות "עתיקה" אשר עושה שימוש בבסיס נתונים וסביבה מחשובית "עתיקים". בנוסף, חלק מהממשקים והדוחות מבוססים על טכנולוגיית VB. לטענת סינריון, הידע המקצועי הדרוש לה לצורך תחזוקה ופיתוח המערכת "מרוכז בעיקרו אצל עובד אחד, המצוי לקראת פרישה [לצידו עובדים ספורים נוספים שיודעים לספק מענה תפעולי חלקי בלבד]" (סעיף 3 לתשובה), ומקום שאין בשוק היצע של אנשי מקצוע רלוונטיים. על רקע זה ועל רקע סיכוני אבטחת מידע ותיקוני חקיקה ומדריכים שמגבילים אפשרויות של פיתוח התוכנה, ונוכח דרישות לפיתוח החורגות ממגבלות התוכנה, נאלצה המשיבה להביא לסיום פעילות המערכת. זאת בשל היותה בקצה מחזור חייה הטכנולוגיים.

17. סינריון מוסיפה וטוענת כי לאחר חתימה על נספח ההארכה של הסכם התחזוקה פורסמו הנחיות וכלי יישום מקצועיים מעודכנים בתחום אבטחת מידע ומיקור חוץ, שמירת לוגים ותיעוד ובקורות ניהול המחזקים את הדרישה המעשית ליכולת הטמעה שוטפת של מנגנוני אבטחה עדכניים. נטען שמערכות ותיקות התלויות ברכיבים מיושנים וקוד ייעודי מתקשות מאוד – אם בכלל – לעמוד ברף זה וכי תפעול ופיתוח המערכת הפך לבלתי אפשרי נוכח סיכוני אבטחת מידע מהותיים ונסיבות טכנולוגיות ורגולטוריות שהפכו את התחזוקה והתמיכה במערכת למסוכנת, בלתי סבירה ובלתי תואמת את דרישות הדין העדכניות.

18. בהתאם, נשלחה לרש"ת לפני כשנה וחצי (ביום 1.9.2024) הודעה על הפסקת התמיכה במערכת (טיים-ביט) החל מיום 31.12.2025, כפי שהודע לכלל הלקוחות העושים שימוש במערכת זו. רש"ת לא התנגדה להודעה זו, כאשר במהלך כל התקופה סינריון המשיכה לספק שירותי תמיכה כבעבר. רק ביום 12.5.2025 נזכרה רש"ת לפנות לראשונה לסינריון והודיעה שהיא אינה מקבלת את ההודעה על הפסקת התמיכה במערכת העומדת, לשיטתה, בניגוד להוראות ההסכם בין הצדדים.

19. לטענת סינריון יש לדחות את הבקשה לסעדים זמניים משורה של טעמים.

20. ראשית, נטען שסיכויי ההליך קלושים.

נטען שסינריון אינה מפרה את הסכם התחזוקה שנחתם אלא שרש"ת דורשת מסינריון לפעול באופן חסר אחריות ולהמשיך לתחזק ולפתח את המערכת למרות השינויים בטכנולוגיה. מדובר על מערכת ישנה מאוד המבוססת על רכיבים ישנים ושאינה עומדת ברגולציות חדשות ובתנאים טכנולוגיים מתקדמים. זאת, כאשר הידע המקצועי מצוי בידי גורם אחד אצל המשיבה המצוי לקראת פרישה. הסיכון יכול להתבטא, כך נטען, בפגיעה ממשית ביכולת להגן על המערכות ועל המידע המעובד בה בהתאם לסטנדרטים מקובלים כיום. נטען עוד, בהקשר זה, שלאחר חתימת נספח הארכה בשנת 2022 חלו שינויים רגולטוריים מהותיים ובהם תיקון 13 לחוק הגנת הפרטיות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 47071-01-26 רשות שדות התעופה נ' סינריון מערכות בע"מ

והחמרת דרישות אבטחת המידע אשר משליכות על אופן הפיתוח, הניטור, בקרת גישה ותיעוד הפעולות במערכת. לכן, כפיית פיתוח או המשך תמיכה במערכת מעמידה את המבקשת עצמה ואת המשיבה בסיכונים מיותרים וחמורים אשר המשיבה, כספק מקצועי, אינה רשאית להתעלם מהם. לפיכך, הודעת "End of life" יצאה כדין שעה שאין שום גורם מקצועי שיכול לאשר או לקחת אחריות להמשיך ולהשתמש במערכת זו שעלולה לגרום נזקים חמורים.

עוד נטען, שגם אם מדובר בהפרה של ההסכם הרי שמתקיימות החלופות של סעיף 3 לחוק החוזים (תרופות בשל הפרת חוזה), תשל"א-1970. בהקשר זה נטען שהחוזה אינו בר ביצוע "במובנו המהותי"; שאכיפת הביצוע תחייב מידה בלתי סבירה של פיקוח שיפוטי שכן כל דרישה לפיתוח, שינוי, תיקון או התאמה תציף שאלות שאינן בתחום המומחיות של בית המשפט; וכן שאכיפת ההסכם אינה צודקת.

נטען גם שביום 5.8.2024 אושר תיקון 13 לחוק הגנת הפרטיות שבעקבותיו פורסמו שורה על מדריכים והנחיות מעודכנים המחייבים עמידה בסטנדרטים מחמירים של אבטחת מידע בהתקשרות עם ספקי חוץ ובהפעלת מערכות המעבדות מידע אישי רגיש. המערכת בה מדובר מעבדת מידע רגיש של עובדי הרשות והמשך הפעלתה מסכן את המבקשת עצמה כבעלת מאגר המידע ואחריותה לשמירת מידע על עובדיה.

21. שנית, נטען שיש לדחות את הבקשה מכיוון שמאזן הנוחות נוטה באופן מובהק לכיוונה של המשיבה. נטען שבעוד שלמשיבה ייגרמו נזקים אדירים אם יינתנו הסעדים הזמניים, למבקשת לא ייגרמו נזקים כלל ויש באפשרותה אפשרויות למנוע את המצב בו היא עומדת. נטען שעמדו לרשותה 16 חודשים למצוא פתרון ולהחליף את המערכת הקיימת ואין מקום כעת לאחר 16 חודשים לטענה שעל מנת לקיים הליך מכרזי דרושות שנתיים. נטען עוד, בהקשר זה, שאם ייכפה על המשיבה להמשיך ולתחזק את המערכת, לנוכח התמורות שחלו בעולם הטכנולוגי, עלול להיגרם למשיבה נזק רב בהיבטים עסקיים כמי שאחראית, תומכת, מתחזקת ומפתחת את התוכנה – אם לא תצליח לטפל ולאתר את התקלות בזמן סביר או כאשר יתרחשו אירועים אבטחתיים, כמו גם שהיא תידרש להשקעת משאבים לא סבירים לצורך איתור וטיפול בתקלות שיייתכן אף שלא ניתן יהיה לתקן. עוד נטען כי עשויים להיגרם למשיבה, בהמשך לכך, נזקים תדמיתיים ופגיעה במוניטין, כמי שמספקת מוצרי תוכנה ללא תקלות או אירועים אבטחתיים. לבסוף נטען, כי מתן סעד זמני עשוי לפגוע גם באינטרס ציבורי רחב אם בית המשפט יכפה על ספק תוכנה להמשיך ולספק פיתוח ותחזוקה של מערכת שלפי עמדת גורמי המקצוע עלולים לגרום לסיכונים תפעוליים ואבטחתיים חמורים תוך נטילת סיכונים בלתי סבירים.

22. שלישית, נטען כי יש לדחות את הבקשה מכיוון שמדובר בסעד של צו עשה המשנה את המצב הקיים של הפסקת התמיכה החל מיום 31.3.2026 ותוך ניסיון להשיג בשלב הביניים את

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 47071-01-26 רשות שדות התעופה נ' סינריון מערכות בע"מ

תוצאת ההליך העיקרי והסעדים שהתבקשו במסגרתו באופן שקיימת זהות בין הסעד הזמני המבוקש והסעד העיקרי. מדובר, כך נטען, בבקשה שהיא למעשה בקשה לצו עשה לחייב את המשיבה להמשיך ולקיים חוזה שירות טכנולוגי מתמשך הכולל הפעלת כוח אדם מיומן, הקצאת משאבים והמשך פיתוח ותחזוקה של המערכת. זהו סעד אקטיבי ומתמשך הצופה פני עתיד ומטיל על המשיבה חובות בלתי סבירות. צוין, בהקשר זה, כי ארכה שניתנה של שלושה חודשים נוספים מעבר למועד סיום התמיכה המקורי נועדה לאפשר למבקשת וללקוחות אחרים היערכות מסודרת למעבר חרף הסיכונים הכרוכים בכך מצד המשיבה.

23. לבסוף נטען שיש לדחות את הבקשה מחמת שיהוי. המשיבה הודיעה על הפסקת התמיכה במערכת עוד ביום 1.9.2024 אך רק ביום 12.5.2025 המבקשת הגיבה לראשונה להודעה זו. נטען, בהקשר זה, כי מאותו מכתב לא עולה שהמבקשת הייתה מופתעת מכך שהפסקת התמיכה היא למערכת נועם (שהוא השם הפנימי אצל המבקשת למערכת TIMEBITE). עוד נטען שגם אם אכן המבקשת הבינה שהכוונה היא להפסקת התמיכה במערכת "נועם" רק במאי 2025, הרי שגם אז קיים שיהוי בהגשת הבקשה לסעדים זמניים. אף אין מקום לראות במגעים שקיימו הצדדים, בנסיבות העניין, על רקע מכתבי ההתראה המשפטיים, כמשא ומתן אינטנסיבי או מתקדם לפתרון הסכסוך הפוגע בטענת השיהוי.

עיקרי התגובה לתשובה

24. בתגובה לתשובה טוענת רש"ת, בין היתר, כי אין בתשובת המשיבה מענה של ממש לכך שההודעה על הפסקת התמיכה והתחזוקה של המערכת היא הפרה של הסכם ברור ומפורש שנכרת בין הצדדים. עוד נטען שהמשיבה לא טרחה להסביר מה השתנה משנת 2022 ועד היום כך שהיא יכלה לחתום על הסכם בשנת 2022 ואינה יכולה לקיים אותו בשנת 2026. תקנות הגנת הפרטיות שאליהן מפנה המשיבה לא השתנו משנת 2017 ולא היה שינוי בדין הקשור לאבטחת מידע. ברור לחלוטין, כך נטען, שדבר לא השתנה משנת 2022 וכי הסיבה האמיתית של סינריון להודעה על הפסקת התחזוקה והפיתוח של המערכת היא שסינריון אינה מעוניינת להשקיע משאבים נוספים בקיום החוזה ובמערכת ומנסה לאכוף על הרשות רכישת מערכת חדשה במיליוני ₪. מאותם טעמים, כך נטען, יש לדחות את הטענה שאכיפת ההסכם תחייב פיקוח בלתי סביר של בית המשפט שעה שסינריון ידעה לתחזק את המערכת משך 15 שנים ללא פיקוח של בית המשפט, ובכלל זה מאז שנת 2017 – אז הותקנו תקנות הגנת הפרטיות ואף מאז 2022 אז הוארך ההסכם.

25. עוד נטען בתגובה שטענותיה של סינריון הן טענות שבמומחיות שלא נתמכו בחוות דעת מומחה או באסמכתה כלשהי; כי סינריון לא הצביעה באופן קונקרטי על כללי רגולציה שבהן המערכת לא עומדת ובכלל זה מתי הותקן, מדוע המערכת לא עומדת בו ומדוע לא ניתן לבצע התאמות. עוד נטען כי פרישת העובד הנטענת אינה יכולה להצדיק הפרה של ההסכם. לא מתקבל על הדעת שקיים במדינת ישראל אדם אחד שיועד לתחזק מערכות מהסוג הנדון וגם לא הובהר מדוע

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 47071-01-26 רשות שדות התעופה נ' סינריון מערכות בע"מ

אותו עובד לא יכול לחפוף עובדים אחרים. האמת הפשוטה היא שסינריון אינו מעוניינת לתחזק את המערכת משום שהיא מעוניינת לנסות ולא לפץ את רש"ת להשקיע מיליוני ₪ ברכישת מערכת חדשה ממנה ללא מכרז. התנהלות זו אין לקבל.

26. עוד נטען שאין ממש בטענות שהעלתה סינריון במישור של הגנת הפרטיות, וזאת לאחר בדיקה אל מול הממונה הגנת הפרטיות, כאשר ממילא מדובר בעניין שבו על הרשות לקבל החלטה ואינו מעניינה של סינריון. לסינריון אין זכות להפר את החוזה מפאת חשש שהרשות תפר את דיני הפרטיות. נטען גם שהמדריך שצורף לתשובת סינריון בקשר להגנת הפרטיות אינו מדריך חדש אלא עדכון נוסח של מדריך קיים כאשר השינויים בין הגרסאות היו מינויים. נטען עוד, בהקשר זה, כי מאגרי המידע של הרשות אינם מצויים אצל סינריון וההתקשרות מבוססת על מתן הרשאות לעובדי סינריון למחשבי רש"ת. טענותיה של סינריון בהיבט זה, כך נטען, הן בלתי מפורטות וחסרות בסס.

הדיון בבקשה

27. בדיון שהתקיים לפני התקיימו חקירות נגדיות קצרות של המצהירים, מר שי ורזי, סמנכ"ל לתקשוב ומערכות מידע ברש"ת, ומר אריק פרידמן, סמנכ"ל מוצר אצל סינריון. בנוסף, ב"כ הצדדים השלימו טיעון בעל-פה והשיבו לשאלות בית המשפט. לבקשת הצדדים התאפשר להם גם להגיש רשימת אסמכתאות ואלו הוגשו לאחר הדיון.

דיון והכרעה

28. לאחר שנתתי את דעתי לטענות הצדדים ולחומר הראיות הקיים בשלב הנוכחי, באתי לכלל מסקנה שדין הבקשה להתקבל באופן שיפורט להלן.

דיון בסעד זמני: התשתית המשפטית

29. כאשר בית המשפט מתבקש לתת סעד זמני הוא נדרש לשקול שלושה סוגי שיקולים מרכזיים.

שניים מבין השיקולים המרכזיים הם סיכויי התביעה ומאזן הנוחות, כאשר בין שני שיקולים אלה מתקיימת "מקבילית כוחות" במובן זה שכלל שמשקלו של אחד מהם רב יותר נדרשת עוצמה פחותה בנוגע למשקלו של האחר (ראו, תקנות 95(ב) ו-1(ד) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018 (להלן – "תקנות סדר הדין האזרחי" או "התקנות"); רע"א 1227/24 צרפתי צבי ושות' חברה לבניין לקבלנות בע"מ נ' גמול יהוד בע"מ (19.2.2024) (להלן – "עניין צרפתי"); רע"א 47417-08-25 אבוחצירא נ' פרץ (8.2.2026)).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 47071-01-26 רשות שדות התעופה נ' סינריון מערכות בע"מ

מערך שיקולים מרכזי שלישי הוא של שיקולי תום לב, צדק ויושר (תקנה 95(ד)(3) לתקנות; רע"א 6658/09 מולטילוק בע"מ נ' רב בריח (08) תעשיות בע"מ (12.1.2010)).

שיקולים נוספים שנדרש בית המשפט לשקול הם שיהוי בהגשת הבקשה (תקנה 95(ד)(3) לתקנות; רע"א 6869/23 ברגיע נ' קוואלטי קרדיט פאונד 2 שותפות מוגבלת (14.4.2024)); התאמת הסעד הזמני לסעד המבוקש בהליך העיקרי במובן זה שהסעד הזמני נועד לשרת את הסעד העיקרי (רע"א 8727/23 גנון נ' שפייר (14.12.2026)); האם הסעד הזמני חופף לסעד הסופי המבוקש בהליך העיקרי כשיקול הפועל נגד מתן סעד זמני (רע"א 1052/24 בנק מזרחי טפחות בע"מ נ' זק"א – איתור חילוץ והצלה (2.4.2024)); האם מדובר בסעד שמשנה את המצב הקיים כשיקול נגד מתן סעד זמני; והאם ניתן לתת סעד זמני שישורת את התכלית ופגיעתו במשיב תהיה פחותה (תקנה 95(ד)(2) לתקנות).

30. אפנה עתה ליישום השיקולים הרלוונטיים בנסיבות העניין ולהנמקת מסקנתי שיש להיעתר לבקשה לסעדים זמניים.

סיכויי התביעה נחזים להיות טובים

31. סיכויי התביעה נחזים להיות טובים. מדובר בתביעה חוזית לאכיפת הסכם שלפיו התחייבה המשיבה לספק למבקשת שירותי תחזוקה וכן שינויים ושיפורים (שו"ש) במערכת שנרכשה מהמשיבה. ההסכם הוא לזמן קצוב והוא הוארך עד ליום 31.12.2027, כאשר בעוד שהוראותיו המפורשות מאפשרות לרש"ת לקצר את תקופת ההסכם (סעיף 2 לנספח הארכה מס' 4 מיום 18.9.22; עמ' 53 לנספחי הבקשה), לא קיימת הוראה המאפשרת למשיבה לקצרה. כל זאת אינו במחלוקת, כעולה מתשובת המשיבה. יצוין עוד שהמשיבה לא סתרה את טענת המבקשת שהיא (המשיבה) היחידה שיש לה גישה לקוד המקור ואת הידע הייחודי הנדרש בקשר לתוכנה הדרוש לצורכי תחזוקה של המערכת ופיתוחים נדרשים בה (סעיף 12 לתצהיר רש"ת).

32. על פני הדברים, בזהירות הנדרשת, התנהלות המשיבה שהודיעה על הפסקת מתן השירותים למבקשת באופן חד צדדי נחזית להפרה של ההסכם בין הצדדים, בהיעדר הפניה של המשיבה להוראה חוזית בהסכם הכתוב בין הצדדים המאפשרת לה להשתחרר מההסכם מסיבה כזו או אחרת. אציין, בהקשר זה, כי המשיבה גם לא הפנתה להוראה בדין הכללי המאפשרת לה לקצר את תקופת ההסכם בנסיבות העניין.

33. הטענה היחידה, למעשה, של המשיבה בכתב התשובה היא שמדובר במוצר תוכנה ישן וכי מקובל להפסיק תמיכה במוצרי תוכנה שהגיעו לסוף חייהם הטכנולוגיים (End Of Life). ככל שמדובר בטענה שלפיה יש לקרוא לתוך ההסכם בין הצדדים תניה חוזית מכוח נהוג אשר לפיה המשיבה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 47071-01-26 רשות שדות התעופה נ' סינריון מערכות בע"מ

רשאית להשתחרר מההסכם כאשר התוכנה מגיעה לסוף חייה (אשר לא נטענה במפורש באופן הזה בכתב התשובה), הרי שמדובר בטענה שהמשוכה שאותה המשיבה נדרשת לעבור, בנסיבות העניין, כדי להצליח בה בהליך העיקרי היא גבוהה וסיכוייה נחזים להיות נמוכים. כך שעה שמדובר בחוזה שלפי לשונו הוא חוזה עסקי בין צדדים מיוצגים ומתוחכמים, וככזה לפי ההלכה הפסוקה יש לתת משקל מכריע ללשון ההסכם התומכת לכאורה בעמדת המבקשת (ראו, ע"א 7649/18 **ביני כבישים עפר ופיתוח בע"מ נ' רכבת ישראל** (20.11.2019)).

34. יתירה מזו: אף אם אכן ניתן היה לקרוא לתוך ההסכם תניה כאמור המאפשרת למשיבה להשתחרר מהתחייבותיה לפי ההסכם כאשר המערכת מגיעה לסוף חייה הטכנולוגיים ולא לספק תמיכה ותחזוקה מסיבה כזו, על פני הדברים, בשלב הנוכחי, התשתית הראייתית שהציגה המשיבה לתמוך בטענה זו מעוררת קשיים. אמנם, כעולה מחקירתנו הנגדית מר ורדי, המצהיר מטעם רש"ת, אין מחלוקת שמדובר במערכת מיושנת שיש צורך בהחלפתה. אלא שהמבקשת לא הניחה בשלב זה בסיס משכנע לטענותיה שלא ניתן לתמוך במערכת עד לסוף שנת 2027, בהתאם להסכם בין הצדדים. כלל הטענות שהועלו, בהקשר זה, מצידה של המשיבה – שעיסוקה בתוכנה – הן טענות כלליות מאוד, בלתי מפורטות וללא דוגמאות, כאשר המצהיר שבחרה המשיבה הוא בתפקיד ניהולי של מנהל מוצר ולא בתפקיד של מפתח תוכנה ותצהירו מסויג מאוד. בכלל זה, לא ניתן על-ידי המשיבה הסבר לשאלה הפשוטה מדוע נקבע המועד נקבע לסוף שנת 2025 ולא לסוף שנת 2026 או לסוף שנת 2027, כאשר המשיבה עצמה האריכה את המועד עד סוף מרץ 2026 באופן המלמד לכאורה שאין מניעה להארכתו.

לא ניתן גם בשלב זה הסבר מניח את הדעת לשינויים – קונקרטיים – שמחייבים את הפסקת התמיכה והשירות אשר נוצרו לאחר המועד בו נחתם הסכם הארכה הנוכחי בספטמבר 2022 בו המשיבה נטלה על עצמה התחייבות עד סוף שנת 2027 לתחזק את המערכת ולתת שירותי של שו"ש ועד למועד בו המשיבה הודיעה על הפסקת התמיכה במערכת בספטמבר 2024. גם בהקשר זה הועלו טענות כלליות (בעיקר לגבי שינויים שלא פורטו בנוגע לדיני הגנת הפרטיות כאשר מטיעון ב"כ המשיבה בדיון עלה לכאורה שהשינוי הוא לא בהוראות הדין המהותיות אלא בסנקציות על הפרתן).

אשר לטענה שתמיכת המשיבה בתוכנה תלויה בעובד שמצוי על סף פרישה המחזיק בידע שנטענה בתשובה והתצהיר המשיבה, הרי שטענה זו של המשיבה התבררה בחקירה הנגדית של המצהיר מטעמה, מר פרידמן, כטענת סרק. בחקירה העיד מר פרידמן מטעם המשיבה שמדובר בעובד ששמו יאיר קמרה שהוא כבן 61; כי אין לו כוונה לצאת לפנסיה וגם אין לחברה כוונה להוציאו לפנסיה; וכי הוא צפוי להמשיך לעבוד בחברה בשנתיים הקרובות (עמ' 8 ש' 2-11 לתמליל הפרוטוקול). מוטב אילו טענה זו לא הייתה נטענת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 47071-01-26 רשות שדות התעופה נ' סינריון מערכות בע"מ

35. גם טענות ההגנה של המשיבה שאין מקום לאכוף את ההסכם חרף הפרתו, בהנחה שהופר (ולמבקשת טענה שנחזית להיות טובה שהופר כאמור), הן טענות שעל מנת להצליח בהן נדרשת המשיבה לצלוח לכאורה משוכות גבוהות.

סעד האכיפה הוא בעל מעמד בכורה בדיני החוזים בשיטתנו המשפטית והנטל לבסס טענה שיש לחרוג מכך ולא לאפשר לנפגע מהפרת החוזה סעד של אכיפה מוטל על המפר (ראו, מיני רבים, ע"א 5131/10 אזימוב נ' בנימיני (7.3.2013) (להלן – "עניין אזימוב")).

36. כך בנוגע לטענה שהחוזה אינו בר ביצוע שהועלתה בכלליות ומקום שלא ניתנה דוגמה אחת לתיקון או שינוי שנדרש בעבר או בהווה אשר לא ניתן היה לבצעו, ובהיעדר חוות דעת מומחה או לכל הפחות תצהיר של בעל תפקיד טכנולוגי אצל המשיבה שבחרה לגבות את התשובה בתצהיר של גורם ניהולי (ולא למשל בתצהיר של העובד הרלוונטי שאחראי בפועל על מתן השירות הטכני למבקשת, מר קמרה, ששמו נחשף לראשונה בחקירת מצהיר המשיבה בדיון).

37. כך בנוגע לטענת המשיבה שאכיפה אינה צודקת, לנוכח הכלל המשפטי והחומר הקיים בעת הזו.

"הודגש בפסיקה לא אחת כי יש להעדיף את הנפגע התמים על המפר שפעל בניגוד להתחייבותו בחוזה, כי לא כל הכבדה על המפר תוביל לשלילת זכותו של הנפגע לאכיפה וכי רק אם יוכיח המפר שקיים פער ניכר ביותר בין העוול שיגרם לו מאכיפת החוזה ובין העוול שייגרם לנפגע אם יסתפק בפיצויים, תענה בקשתו לפטור מאכיפה" (עניין אזימוב, בפסקה 18). נקבע, בהקשר זה, כי על מנת לשלול את סעד האכיפה בשל "מצוקת המפר" על בית המשפט להשתכנע, במאזן ההסתברויות במשפט אזרחי, כי תיגרם למפר מצוקה קשה כתוצאה מאכיפה וכי לא די בחשש גרידא. עוד נקבע שיש לתת משקל לשאלה אם "מצוקת המפר" נובעת מנסיבות חדשות שלא היו צפויות או שמא מדובר בנסיבות צפויות או החמרה של נסיבות קיימות, כאשר "שינוי נסיבות משמעותי ומפתיע שארע לאחר כריתת החוזה ושאותו לא יכול היה המפר לצפות, נושא מטבע הדברים משקל רב מזה שיש לייחס, אם בכלל, להערכה מחדש או אף להחמרה של נסיבות שהיו ידועות בעת כריתת החוזה וכן לאלה שניתן היה לצפות את התרחשותן באותו שלב, אך המפר בחר שלא להתייחס לסיכון הנובע מהן" (עניין אזימוב, בפסקה 24).

המבקשת התקשרה עם המשיבה בהסכם תוך הסתמכות לכאורה על התקשרות שהיא על פני הדברים, לפי החומר הקיים, נחזית להיות מהותית וקריטית על מנת לנהל את מערכת נוכחות העובדים ושכרם. הנזק הפוטנציאלי למבקשת ולציבור כתוצאה מהפסקת ההסכם עשוי להיות משמעותי מאוד, כעולה מהסבריה המשכנעים של המבקשת, ועל פני הדברים לא מן הנמנע שיהיו קשיים מהותיים על מנת לכמתו לתביעה כספית – הלנת שכר לעובדים; צעדים ארגוניים שיפגעו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 47071-01-26 רשות שדות התעופה נ' סינריון מערכות בע"מ

בציבור ויכול גם שיידרש לבחון נקיטה בחלופה של רכישת מערכת חדשה בפטור ממכרז באופן הפוגע באינטרס הציבורי המגולם בתכליות דיני המכרזים.

המשיבה היא זו שלכאורה מבקשת להפר את ההסכם הכתוב (בהנחה שללא תתקבל הטענה שיש לקרוא להסכם תנאים שאינם כתובים בו) מטעמיה ומבלי שכאמור ניתן הסבר משכנע, בשלב זה, לעיתוי הפסקת השירות דווקא כעת כאשר בחקירה הנגדית השיב המצהיר מטעם המשיבה, מר פרידמן, שהעיתוי נקבע בהחלטה שלו ושל ההנהלה (עמ' 8 ש' 19-20 לתמליל פרוטוקול הדיון); כלומר, לא מדובר במועד שנכפה באופן חיצוני. הגעתה של המערכת לסוף החיים הטכנולוגיים – היא טענת המשיבה – אינה דבר בלתי צפוי (אלא רלוונטי לכל מערכת טכנולוגית לשיטת המשיבה) שהייתה מניעה להסדיר במפורש בהסכם הכתוב, כעולה מהטעון של המשיבה עצמה.

בנוסף, הנזקים שעליהם מצביעה המשיבה אשר עשויים להיגרם לה אם תמשיך במתן השירותים הם ספקולטיביים ונטענו בכלליות. גם לא הונחה תשתית ראייתית רצינית המבססת אותם בשלב זה. מעבר לכך, לשיטתה של המשיבה עצמה הנזקים העיקריים שעשויים לנבוע מהמשך מתן השירותים הם נזקים הנובעים מכך שבשל מתן השירות תיגרם תקלה במערכת של המבקשת שתגרום לחשיפה כספית של המשיבה כלפי המבקשת ולפגיעה במוניטין של המשיבה. מדובר לכאורה בנזקים שאם ייגרמו בעתיד ניתן יהיה לפצות את המשיבה בכסף עליהם וכמובן שלגבי כל טענות ההגנה בגין נזקים כאלה, אם ייגרמו והמשיבה תיתבע בגינם על-ידי המבקשת, שמורות למשיבה בכל הנוגע לשאלת האחריות שלה לנזקים אפשריים כאלה בהתחשב במגבלות הנתענות של המערכת, ודאי לאחר שהמשיבה שהציפה את הקשיים והסיכונים (הנטענים) לגבי המשך התפעול של המערכת, ומבלי שאני מביע כמובן כל עמדה לגבי מחלוקת עתידית אפשרית כזו, אם תהיה.

שיקול משמעותי נוסף שעשוי לפעול לכאורה נגד עמדת המשיבה הוא שלמשיבה תוכנה חדשה שאותה היא יכולה הייתה להציע למבקשת כפתרון חלופי לתקופת הביניים (עד תום תקופת ההסכם), חלף הפרתו הלכאורית של ההסכם ובעלות הסכם התחזוקה (מבלי שהמבקשת תרכוש את התוכנה החדשה בשלב זה כפי שהמשיבה הציעה). אלא שהמשיבה לא הציעה אפשרות זו למבקשת (שבה כוחה ציין בדיון שהייתה מוכנה לשקול זאת אך הדבר לא הוצע). לשאלת בית המשפט, בהקשר זה, השיב בא כוח המשיבה שאפשרות זו לא הוצעה על-ידיה מכיוון שעלות הטמעה של המערכת החדשה של המשיבה אצל המבקשת היא בסדרי גודל של מאות אלפי ש"ח כדי שהמערכת תעבוד תקופה קצרה מאוד בעבור תשלום זניח לחודש (עמ' 22 ש' 25-31, עמ' 23 ש' 14-1 לתמליל פרוטוקול הדיון). רוצה לומר: יש קושי לכאורה בכך שהמשיבה אינה מציעה פתרון שעלותו מבחינתה הוא בסדר גודל של מאות אלפי ש"ח מחד גיסא, ומאידך גיסא טוענת לנזקים פוטנציאליים "אדירים" תוך שבמקביל היא מציעה שהמבקשת תרכוש מערכת החדשה כחלופה למערכת הקיימת (בעלות של כ-2.5 מליון ש"ח או 7.3 מליון ש"ח לחלופה יקרה יותר; עמ' 102 לנספחי הבקשה).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 47071-01-26 רשות שדות התעופה נ' סינריון מערכות בע"מ

על כך יש להוסיף את הקושי לכאורה בהתנהלות המשיבה ששלחה למבקשת הודעה גנרית חד צדדית בדבר הפסקת התמיכה במערכת בניגוד לכאורה להוראות ההסכם – אשר המבקשת טוענת שלא הובנה על-ידי הגורם שאליו נשלחה שלא היה הגורם הרלוונטי – ולא פנתה באותה עת למשיבה על מנת לקיים שיח רציני ולבחון שינוי של תנאי ההסכם.

ובנוסף, שיקול שעשוי לפעול לחובת המשיבה הוא גם שנראה כי יש טעם בטענת המבקשת שנדרש פרק זמן מהותי על מנת לערוך מכרז להתקשרות עם חברת תוכנה להחלפה של המערכת ולהוציא את המכרז אל הפועל (לרבות פניה לקבלת מידע לצורך עריכת המכרז).

38. אשר לטענה שמדובר בחוזה שאכיפתו דרושה מידה לא סבירה של פיקוח, גם על מנת להצליח בטענה זו על המשיבה לצלוח משוכות לא פשוטות. לפי הפסיקה "אין להפריז בקשיים הכרוכים בפיקוח הנדרש... המגמה היא לפרש את הסייג לאכיפה שבסעיף 3(3) לחוק התרופות בצמצום" (ע"א 898/89 שילה נ' בארי, פ"ד מז (4) 810, 795 (1993); וראו עוד גבריאלה שלו, יהודה אדר דיני חוזים – התרופות, 216-213 (2009)).

לפי החומר הקיים, נראה שיש קושי בטענה זו של המשיבה, כפי שטענה המבקשת, ולו בשל ההיסטוריה ארוכת השנים שבהן נתנה המשיבה למבקשת את השירותים והארכת משכם עד סוף מרץ 2026 מיוזמת המשיבה לאחר שהודיעה בתחילה כי תפסיק לספק את השירותים בסוף שנת 2025. אציין, בהקשר זה, שאין טענה שקיימים יחסים עכורים בין הצדדים ולא בוססה טענה שנדרש שיתוף פעולה מיוחד שלא ניתן יהיה לקיים בין הצדדים. אציין עוד, כי במקרה של צורך בפיקוח ניתן לשקול מינוי מומחה מטעם בית המשפט שיפקח על מתן השירותים, אם יהיה צורך בכך, כשיקול הפוגם בטענת המשיבה; פתרון שבו נקטו בתי משפט בהקשרים שונים (השוו, ע"א 698/89 שמואל שילה נ' אליוט בארי, מז (4) 796 (1993)).

למותר לציין שעצם העובדה שהמשיבה אינה מעוניינת להמשיך ולספק את השירותים משיקולים שונים לא מהווה נימוק המצדיק לשלול את סעד האכיפה וניתן יהיה לשקול במידת הצורך לאכוף את הצו באמצעות הטלת סנקציות לפי פקודת בזיון בית המשפט.

אציין עוד, בשולי הדברים, שבהליך העיקרי צריך יהיה להידרש גם לשאלת משקלם של שיקולי מדיניות כאשר בית המשפט דן בחריג זה לסעד האכיפה בהסכמים מהסוג הנדון – תחזוקה ופיתוח של תוכנה שיצר הספק. זאת, במיוחד כאלה שבהם התלות של המזמין בספק היא גדולה מאוד בשל ידע ייחודי של הספק ועל מנת למנוע מצב דברים בו מפר הספק את ההסכם משיקולים כלכליים או עסקיים עצמיים – כך נטען על-ידי המבקשת במקרה זה – תוך הותרת המזמין אל מול שוקת שבורה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 47071-01-26 רשות שדות התעופה נ' סינריון מערכות בע"מ

מאזן הנוחות נוטה במובהק לטובת המבקשת

39. גם שיקולי מאזן הנוחות נוטים במובהק לטובת המבקשת. לא אאריך בעניין זה מכיוון שניתוח של מאזן הנזקים נעשה לעיל בבחינת סיכויי התביעה, בהתייחס לטענת ההגנה של המשיבה שיהיה מקום לשלול את סעד האכיפה מכיוון שאכיפה לא תהיה צודקת.

40. כאמור, הנזקים למבקשת כתוצאה מהפסקת מתן השירותים נחזים להיות כמשמעותיים מאוד; ככאלה שעשוי להיות קושי לכמתם לתביעה כספית בעתיד; ועל כך יש להוסיף את הנזק האפשרי לאינטרס הציבורי מאי מתן סעד זמני – שעשוי להוביל לפגיעה בשירותים שהמבקשת נותנת לציבור או לכך שהמבקשת תיאלץ לרכוש תוכנה חדשה בפטור ממכרז (עניין שגם בו יש כדי לפגוע באינטרס הציבורי ובתכליות דיני המכרזים), כאמור. מנגד, המשיבה לא הצביעה על נזקים של ממש שעשויים להיגרם לה כתוצאה ממתן הצו. טענותיה בהקשרים אלה הן ספקולטיביות והן הועלו בכלליות וללא פירוט, וממילא, כאמור, על פני הדברים בגין אותם נזקים ספקולטיביים שעשויים להיגרם לה לטענתה נראה שניתן יהיה לפצות בפיצוי כספי.

אין מקום לדחות את הבקשה מחמת שיהוי

41. אשר לטענת השיהוי שבפי המשיבה – יש ממש בטענה שמוטב היה שהמבקשת תגיש את התובענה והבקשה לסעדים זמניים במועד מוקדם יותר. עם זאת, לא קמה עילה לדחיית הבקשה מחמת שיהוי.

המועד שממנו מתחיל מירוץ השיהוי – שעשוי להוביל לדחיית בקשה לסעדים זמניים – הוא המועד שבו קיים צורך בסעד זמני ולא המועד בו קמה עילת התביעה (רע"א 3851/11 נדב נ' לוי, פסקה 4 (7.6.2011); רע"א 8630/05 ניר שיתופי אגודה ארצית להתיישבות נ' עיריית הוד השרון (10.4.2007)).

אציין תחילה שעדיפה, בשלב זה ולצורך ההכרעה בסעדים הזמניים, עמדת המבקשת שהיא הבינה שבכוונת המשיבה להפסיק ולספק שירותי תחזוקה ופיתוח למערכת "נועם" רק בחודש מאי 2025, וזאת למרות המכתב שהוצג מספטמבר 2024. המכתב ששלחה המשיבה בספטמבר 2024 הוא מכתב גנרי ולא נסתרה בשלב זה טענת המבקשת שהמכתב נשלח לגורם שאינו רלוונטי למערכת היחסים החוזית בין הצדדים (לנציגה של מחלקת הנוכחות גבי דורית שטיינפלד במקום לחטיבת התקשוב ברשות שעמה מצויה המשיבה בקשר חוזי ומולה היא פועלת באופן שוטף; סעיפים 22-23 לתצהיר שי ורדי). המשיבה גם לא נתנה, מצידה, הסבר כלשהו להתנהלותה בכל הנוגע לזהות הנמענת שאליה נשלח המכתב, כאשר בהינתן שמדובר בהודעה כה מהותית ובארגון גדול, מקום שהמבקשת מודיעה על סטייה לכאורה מתנאי ההסכם הכתוב באופן חד צדדי, לצורך טענת שיהוי הנטל על המשיבה לבסס הן שהמכתב היה ברור דיו (לעניין הפסקת השירות לגבי מערכת "נועם")

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 47071-01-26 רשות שדות התעופה נ' סינריון מערכות בע"מ

והן שהוא נשלח לגורם רלוונטי; נטל בו היא לא עמדה. כך ביתר שאת מקום שלפי ההסכם בין הצדדים מיום 23.5.2010 (שהוראותיו מוסיפות לחול לפי סעיף 4 להסכם מיום 18.9.2022) מי שמייצג את הרשות בקשר לחוזה הוא "המנהל" שהוגדר כ"רא"גמידע ומיחשוב או מי מטעמו" (עמ' 19-18 לנספחי הבקשה) והמשיבה אף לא טוענת מדוע הנמעת של המכתב עונה להגדרה זו. יתרה מזו: מצופה היה לנוכח הודעתה הדרמטית, שהמשיבה הייתה פונה גם בעל-פה ולא רק בכתב לגורם רלוונטי על מנת לדון בעניין זה ולהסדירו ולא מסתפקת במשלוח מכתב גנרי.

המשמעות היא, אפוא, שיש לראות במבקשת כמודעת להפרה הצפויה הנטענת של ההסכם החל מחודש מאי 2025, כפי שהיא עצמה מודה. אלא שהמבקשת המתינה עד אמצע חודש ינואר 2026 להגשת ההליך המשפטי והבקשה לסעדים זמניים. האם יש בכך כדי להקים למשיבה טענת שיהוי המצדיקה דחיה של הבקשה? התשובה לכך היא בשלילה.

אכן, המבקשת התמהמהה בהגשת הבקשה לסעדים זמניים. עם זאת, לנוכח המגעים בין הצדדים, בכתב ובעל-פה, על מנת לנסות ולהגיע לפתרון מוסכם, כפי שהעיד המצהיר מטעם המבקשת, ובמיוחד בהתחשב בכך שהמשיבה הודיעה שתספק את השירותים עד חודש מרץ 2026, איני סבור שהתמהמהות של המבקשת בהגשת התביעה והבקשה לסעדים זמניים עולה כדי שיהוי, ולמצער, ודאי שאין היא מקימה טענה שיהוי המצדיקה דחיה של הבקשה.

אציין, בהקשר זה, כי אמנם נקבע כי בסמכותו של בית המשפט לדחות בקשה לסעד זמני מחמת שיהוי גרידא אף אם לא נגרם למשיב נזק עקב השיהוי, כפי שטענה המשיבה, אך זוהי סמכות שבשיקול דעת, כאשר בית המשפט נדרש לשקול שיקולים נוספים כתלות בנסיבות המקרה (השוו, רע"א 8203/18 ברוקנר נ' שטרית, פסקה 18 (13.12.2018); ע"א 1450/20 פרילינג נ' ניר משה מושב עובדים להתיישבות חקלאית שיתופית בע"מ, פסקאות 15-16 (19.4.2020)). אציין כי גם מתקנה 95(ד)(3) לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018 עולה שהשתהות בהגשת הבקשה לסעד זמני היא אחד מבין שורה של שיקולים שיש לאזן ביניהם, בהתאם לנסיבות המקרה, ולא שיקול עצמאי שיש לשקול במנותק מיתר השיקולים הרלוונטיים.

לנוכח המועד שביחס אליו הודיעה המשיבה על הפסקת השירותים: סוף חודש מרץ 2026 – אין בהתנהלות המבקשת כדי לבסס טענה שמועד הגשת הבקשה מעיד על היעדר דחיפות של הסעד, בהינתן שהבקשה הוגשה ביום 15.1.2026; כחודשיים וחצי לפני מועד הצפוי להפסקת השירותים. על כך יש להוסיף שהמשיבה גם לא הצביעה על נזק שנגרם לה כתוצאה מהשיהוי, כאשר לשאלת בית המשפט בדיון מהו הנזק שנגרם כתוצאה מהשיהוי לא ניתן מענה ורק נטען שהשיהוי מעיד על היעדר דחיפות (עמ' 19 לתמליל פרוטוקול הדיון).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 47071-01-26 רשות שדות התעופה נ' סינריון מערכות בע"מ

לפיכך, ולמרות שמוטב היה שהבקשה הייתה מוגשת קודם לכן, ובהתחשב גם בעוצמתם של השיקולים המכריעים שעניינם סיכויי התביעה ומאזן הנוחות – הנוטים שניהם במובהק לטובת המבקשת – אין מקום לדחיית הבקשה מחמת שיהוי.

יש הצדקה להעניק למבקשת סעד זמני למרות החפיפה לסעד העיקרי

42. טענות נוספות בפי המשיבה אשר בגינן יש לדחות את הבקשה לסעדים זמניים לשיטתה הן שהסעדים שהתבקשו נועדו לשנות את המצב הקיים ולא לשמרו, וכן שקיימת חפיפה בין הסעדים הזמניים המבוקשים ובין הסעדים הסופיים שהתבקשו בהליך העיקרי.

43. אשר לטענת המשיבה שמדובר בסעדים שמשנים מהמצב הקיים, איני סבור שיש ממש בטענה. המצב הקיים הוא אספקת שירותי תחזוקה ופיתוח למערכת לפי ההסכם בכתב בין הצדדים שלפיו המשיבה התחייבה לספק שירותים אלה עד לסוף שנת 2027. מי שמבקשת לשנות מהמצב הקיים היא אפוא המשיבה שהודיעה על כוונתה לחדול מאספקת השירותים באופן חד צדדיים חרף התקופה שנקבעה בהסכם.

44. אשר לחפיפה בין הסעדים זמניים המבוקשים ובין הסעדים המבוקשים בהליך העיקרי – יש ממש בטענת המשיבה לחפיפה; ויש גם יסוד לטענת המשיבה שניתן להתבונן על הסעד הזמני שהתבקש כעל צו עשה זמני למרות שהוא נוסח בעיקרו כצו מניעה זמני. עם זאת, בנסיבות העניין – אין בטענות אלה כדי להוביל לדחיית הבקשה.

45. אמנם בהתאם להלכה הפסוקה סעד זמני מסוג צו עשה וכוזה שאף חופף את הסעד המבוקש בהליך העיקרי יינתן במשורה ובמקרים חריגים. עם זאת, נקבע גם כי משקלם של כללים אלה פוחת כאשר סיכויי התביעה טובים ומאזן הנוחות נוטה לטובת מבקש הסעד הזמני. כך בלשונו של כב' השופט י' דנציגר [ההדגשות במקור – ל' ג']:

מוצא אני לנכון להדגיש את הרציונאל שעובר כחוט השני בכל ההחלטות שהוזכרו דלעיל – ואשר מקובל עלי במלואו – לפיו הסעד הזמני נועד לשמור על המצב הקיים בהתאם לחוזה ערב ההפרה, וכי **הזכות החוזית הינה זכות שראוי להגן עליה כבר בשלב הסעד הזמני**, ככל שסיכויי התביעה טובים וככל שמאזן הנוחות נוטה לטובת המבקש. בנסיבות אלה סבורני כי יש להיזהר מליתן משקל יתר לטענה – הנטענת במסגרת מאזן הנוחות – כי כאשר מדובר בחוזה מסחרי, הנזק תמיד ניתן לפיצוי כספי ולכן אין הצדקה למתן סעד זמני. בנוסף, סבורני כי יש להיזהר מליתן משקל יתר לטענה כי אין להעניק, ככלל, סעד זמני המתלכד עם הסעד הסופי [ובלאו הכי כוחו של "כלל" זה פוחת מקום בו מתרשם בית המשפט כי סיכויי התביעה טובים וכי מאזן הנוחות נוטה לטובת המבקש. ראו: רע"א 2059/98 וולטה יצוב קרקע בע"מ נ' P.R.S. מדיטרנין בע"מ, פ"ד (4) 721, 732 (1998);

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 47071-01-26 רשות שדות התעופה נ' סינריון מערכות בע"מ

והשוו: רע"א 9213/12 רשת נגה בע"מ נ' ישראל 10 – שידורי הערוץ
החדש בע"מ (20.1.2013).

46. בנסיבות העניין, כמפורט לעיל, ובזהירות הנדרשת בשלב זה, סיכויי התביעה נחזים להיות טובים ומאזן הנוחות נוטה במובהק לכיוונה של המבקשת. יתירה מכך: אם לא יינתן הסעד הזמני ניתן לצפות שההליך העיקרי עשוי להתייטר מנקודת מבטה של המבקשת וכאמור קיים סיכון ממשי שייגרם למבקשת נזק שכאמור ספק אם הוא יהיה ניתן לפתור ללא שירותי המשיבה, כאשר גם לא מן הנמנע שאם לא יינתן תקלות במערכת שלא ניתן יהיה לפתור ללא שירותי המשיבה, כאשר גם לא מן הנמנע שאם לא יינתן הסעד הזמני, על מנת למנוע את הסיכון הנובע מתקלות שלא יינתן להן מענה, לא תיוותר למבקשת ברירה אלא לפעול לרכישת מערכת חדשה בפטור ממכרז, ככל הניתן (מבלי שאני מביע כל עמדה אם ניתן יהיה לפעול כך), באופן שיפגע באינטרסים הציבוריים שדיני המכרזים נועדו לשרת ובאופן שאף עשוי להיטיב עם המשיבה.

47. מטעמים אלה, ובהינתן מכלול השיקולים שנמנו לעיל, יש הצדקה להענקת סעדים זמניים למבקשת למרות שמדובר בסעדים שקיימת חפיפה ביניהם ובין הסעדים שהתבקשו בהליך העיקרי ואף כאלה שניתן להתבונן עליהם כעל צווי עשה זמניים.

48. עם זאת, ולמעשה גם בהסכמת המבקשת, כעולה מדברי בא כוחה בדיון, יש להגביל את השו"שים (שינויים ושיפורים), ובהתאם – הצו יחול רק לגבי שינויים ושיפורים שנדרשים לצורך פעילותה התקינה של המערכת או הנובעים משינויים בדיון, ברגולציה או בהסכמי ההעסקה.

49. לא למותר לציין, לבסוף, שהמשיבה עמדה על ניהול ההליך בהתאם לכלל הכללי הפרוצדורה וסירבה לכל הצעה דיונית שהועלתה בדיון אשר נועדה לאפשר שמירה על המצב הקיים וקביעת מתווה דיוני שיוביל להכרעה מהירה יחסית בהליך העיקרי, כפי שהוצע על-ידי בא כוח המבקשת ועל-ידי בית המשפט (למשל עמ' 14-15 לתמליל פרוטוקול הדיון).

סוף דבר

50. הבקשה לסעדים זמניים מתקבלת במובן זה שניתן כלפי המשיבה צו מניעה זמני האוסר עליה להפסיק, לצמצם, להתלות או להימנע, במישרין או בעקיפין, ממתן שירותי תחזוקה ותמיכה למערכת "נועם" של המבקשת, לרבות ביצוע שו"שים, בהתאם לחוזה בין הצדדים, כאשר ביצוע שו"שים כפוף לכך שהם נדרשים לצורך פעילותה התקינה של המערכת או נובעים משינויים בדיון, ברגולציה או בהסכמי ההעסקה. למען הסר ספק, בהתאם לצו זמני זה על המשיבה להמשיך ולספק שירותים למבקשת, וזאת כל עוד לא ניתנה החלטה אחרת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 47071-01-26 רשות שדות התעופה נ' סינריון מערכות בע"מ

51. הצו הזמני ייכנס לתוקף בכפוף לכך שהמשיבה תפקיד בבית המשפט סך של 300,000 ₪ או ערבות בנקאית בסכום זה, בהתאם לנהלי המזכירות.

52. המשיבה תישא בהוצאות המבקשת ושכ"ט עו"ד בגין הבקשה בסך כולל של 40,000 ₪ שישולמו בתוך 30 ימים מהיום, שאחרת ישוערכו כדין החל מהיום.

אציין, לבסוף, כי עיתוי מתן ההחלטה נובע מכך שהיום הוטמע בתיק תמליל של הפרוטוקול (תמליל קודם שקיים בתיק הוא תמליל "מכונה" שאינו מדויק).

המזכירות תמציא את ההחלטה לצדדים ותקבע תז"פ לעיון בכתב ההגנה ומתן הנחיות נוספות ליום 10.4.2026.

ניתנה היום, כ"א אדר תשפ"ו, 10 מרץ 2026, בהעדר הצדדים.

ליאור גלברד, שופט

